

[Ragnhild Andersen.]

slaget. Dem bliver man ikke meget klog af. Der er ikke noget som helst forsøg på at forklare den store forhøjelse af grundprisen udover en almindelig henvisning til arbejdslønnens stigning. Dyrkernes vilkår har mig bekendt været overordentlig gunstige og indbringende i dette år, således at der ikke er nogen berettigelse for de foreslåede store forhøjelser, som trækker roeprisen opad i en farlig højde. Sukkerudbyttet har været voksende fra 201 000 t i fjor til 238 600 t i år, altså betydeligt større end i fjor. Arealudvidelsen har, efter hvad handelsministeren oplyste, gjort præmieordningen aktuel med et maksimumstillæg på 50 øre; det fortæller også uden mange ord, at det af dyrkerne anses for en ganske udmærket, en ganske rentabel forretning at dyrke sukkerroer.

Derfor tillader jeg mig at spørge den højtærede handelsminister: Hvori ligger den saglige begrundelse for at give dyrkerne den store forhøjelse af grundprisen og for kun at nedsætte fragttillægget med de 5 øre i stedet for at sætte det yderligere ned, når man samtidig gennemfører en forhøjelse af nedkulingstillægget? Finder handelsministeren det i sin orden, at roeprisen på den måde fortsætter sin march opefter?

Jeg skal ikke gentage, hvad jeg som ordfører for mit parti sagde i fjor om det farlige i roeprisens stigning, men jeg skal henvise til, at vi i vor betænkning om sukkerloven i fjor som et mindretal gav udtryk for, at det ingensinde synes undersøgt under de midlertidige sukkerordninger, hvad der vil være en rimelig roepris; og at man heller ikke ved behandlingen sidste år foretog en virkelig og saglig undersøgelse af, hvad der ville være den rigtige roepris. I år, hvor man møder med forslag om forhøjelse af grundprisen og tillæggene, har man altså heller ikke haft nogen saglig begrundelse for en forhøjelse af roeprisen.

Den ærede ordfører for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), udtalte allerede i fjor visse vage betæneligheder ved roeprisens stigning. Det forhindrede ham imidlertid ikke i fjor i at medvirke til roeprisens forhøjelse. Men i år bliver der jo et meget større tilskud til dyrkerne, hvad siger det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) heroverfor? Han siger, roeprisen bliver ganske vist høj, men den er ikke for høj. Han udtrykker hermed sin tilfredshed med roeprisen og forekommer mig iøvrigt i sine udtalelser at være blevet noget beklippet i

forhold til udtalelser ved tidligere lejligheder, ikke mindst i fjor.

Nu er der et gammelt ord der siger, at Vorherre mildner luften for de klippede får, og det er også muligt, at det ærede medlem føler luften mildnet derved, at han i dag nøjes med at opfordre fabrikkerne til at vise mådehold i forhandlingerne om den 10-årige koncession. For ikke længe siden var det ærede medlems parti og mit parti enige om at begrænse udbytterne. Når man så har vandret vejen frem til, at man i dag må nøjes med at opfordre aktionærerne til at vise mådehold, kunne det tyde på, at man har glemte visse historiske erfaringer, som fortæller, at bønnen til aktionærerne om mådehold sædvanligvis er nytteløs. Den høje regering er altså ikke så betænkelig, når det drejer sig om roeprisens stigning, som den iøvrigt er, når det drejer sig om at forhindre en stigning af omkostningsniveauet. Sædvanligvis plejer man, når det drejer sig om lønarbejdernes interesser, at hævde, at omkostningsniveauet ikke kan tåle at komme højere op, men dette hensyn skubber man altså til side, når det drejer sig om at gøre vilkårene for dyrkerne gunstigere.

Et andet spørgsmål i den gældende sukkerordning er spørgsmålet om produktionen af saftsukker. Det har ved tidligere behandlinger af sukkerloven her i det høje ting været genstand for en indgående drøftelse, og jeg skal henvise til, hvad der tidligere er sagt af det ærede medlem hr. Aksel Larsen og også af mig som ordfører ved sidste års debat herom. Vort parti er stadig af den opfattelse, at sålænge vi har sukkerrationeringen, må alt, hvad der fremstilles af sukker eller indføres af sukker og andet tilsvarende sødestof, være underkastet de almindelige fordelingsregler, som fastsættes af handelsministeren. Det er ikke ret, at den af saftroer udvundne sukkersaft og råsukker går udenom de almindelige fordelingsregler.

Da vort parti sidste år i lighed med tidligere krævede sukkerindustrien nationaliseret, henviste den højtærede handelsminister til de subsidiære udveje, som han udtrykte det, og til den 10-årige koncession med sukkerfabrikkerne, som der forhandlede om. Handelsministerens udtalelser på dette område i forelæggelsestalen er ikke videre oplysende. Forhandlingerne er ikke afbrudt, siger den højtærede handelsminister, men foreløbig skal han selv først drøfte spørgsmålet med handelsministeriets sukkertilsyn. Der er tilsyneladende intet sket, eller intet synderligt.